

INLEIDING

De stichting van de Noachiede Code: De "Geschreven Torah" en de "Mondelinge Torah"

Door Rabbi J. Immanuel Schochet

Elke niet-Jood die de zeven opdrachten aanvaardt en voorzichtig is met het observeren daarvan is een " Vroom van de Natiën van de wereld" en zal een deel hebben in de Wereld die nog moet komen. Dit is zo op voorwaarde dat diegene deze accepteert en observeert, omdat de Heilige Eenheid, gezegend is Hij, dit gebod in de Torah, en doordat Mozes onze leraar ons geïnformeerd heeft dat dit oorspronkelijk aan de nakomelingen van Noach werd geboden. Maar als men hen slechts op grond van gezond verstand waarneemt, is hij geen Ger Toshav (de "Inwonende" niet-Jood, de geschreven term in de Torah voor iemand de Noachiede Code op zich neemt), of een van de " Vroom van de Natiën van de wereld" maar eerder, één van hun wijze mensen.¹

De eerste vijf boeken van de Hebreeuwse Bijbel (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium) zijn de essentie en substantie van de "Geschreven Torah"² Ze worden ook wel aangeduid als de "De onderwijzingen van Mozes,"³ en in de volkstaal als de "Vijf

¹ Rambam (Maimonides), *Laws of Kings* 8:11.

² De terminologie van "de Geschreven Torah" verwijst in het algemeen naar het geheel van de 24 boeken van de Hebreeuwse Bijbel. De essentie hiervan is echter de Chumash (Pentateuch, of vijf boeken van Mozes), want alleen die bevat alle goddelijke voorschriften, en niets kan worden toegevoegd en niets kan van het worden afgehaald. Zelfs oprechte profeten kunnen in de Chumash niets veranderen. Inderdaad alle latere profeten of profetieën worden geverifieerd of deze volledig overeenkomen met de Chumash. Het is het ultieme criterium: de leugen van een profeet of profetie wordt vastgesteld door zelfs het geringste verschil van de oorspronkelijke woorden van de Chumash. Cf. Rambam, *Principals of faith*, nr. 9; *idem*, *Laws of the Foundation of the Torah*, hoofdstuk 9.

³ Bijvoorbeeld, Joshua 8:31-32 en 23:6; II Koningen 14:6; Nehemia 8:1.

boeken van Mozes”, zoals de Joodse mensen een ononderbroken historische traditie uit de tijd van Mozes die door hem zijn geschreven. Mozes schreef de vijf boeken zelf door de G-ddelijke dictaten: elk woord was gedictieerd naar Mozes door G-d Zelf.⁴

Het geloof in Mozes als de ultieme en opperste profeet van G-d,⁵ en dus het geloof in de G-ddelijke oorsprong van de Torah, is niet gebaseerd op claims door Mozes of anderen, noch op het feit dat Mozes mirakels, bovennatuurlijke tekenen en wonderen verrichte. De authenticiteit van Mozes is gebaseerd op de publieke openbaring op de berg Sināi: G-d openbaarde Zich aan de hele natie van Israëel, ten minste 3.000.000 mensen, en kondigde vóór hen de tien geboden af.⁶

Alle Joodse mensen op dat moment ervoeren persoonlijk dat met deze openbaring, in feite elk individu een profeet was geworden, en elk individu verifieerde de ervaring met de andere. Met hun eigen ogen zagen zij, en met hun eigen oren hoorden zij, dat de G-ddelijke stem tot hen sprak, en ook hoorden ze G-d zeggen: “Mozes, Mozes ga en vertel ze het volgende...”⁷ Zij ontvingen niet het nieuws over de gebeurtenis, en accepteerden het niet zoals één of andere claim of traditie van een individu, maar zij ervaarden deze gebeurtenis zelf. Daardoor heeft deze publieke openbaring, de bonafide status van Mozes als een profeet van G-d authentiek gemaakt, en ook de G-ddelijke origine van de instructies die hij heeft opgenomen in de Torah. Dat, en dat alleen, is het criterium voor het geloof in en de acceptatie van Mozes en zijn onderwijzingen, waarop de Eeuwige tegen hem zei: “Ik kom naar je toe in een donkere wolk, dan kan iedereen het horen wanneer ik met je spreek en zullen ze *voor altijd* vertrouwen in je hebben” (Exodus 19:9).⁸

Echter de "Geschreven Torah" van de vijf boeken van Mozes, welke alle G-ddelijke voorschriften heeft, presenteert een “probleem”, zagezegd. In de praktijk zijn alle voorschriften, de geboden en de

⁴ Rambam, *Principles of the Faith* nr. 8; *idem*, *Laws of Repentance* 3:8.

⁵ Zie ook Rambam, *Principles of the Faith*, nr. 7; *idem*, *Laws of Foundations of the Torah* 7:7.

⁶ Zie ook Exodus 19 :11, 20:1ff en 19; Deuteronomium 4:12-13 en 35-36 *ibid.* 5:2ff. en 19-21.

⁷ Zie ook Rambam, *Laws of the Foundations of the Torah* 8:1.

⁸ *Ibid.*, hfst. 8.

verboden, onbegrijpelijk. Hun praktische applicaties zijn niet gedefinieerd of uitgelegd in de tekst. Overweeg bijvoorbeeld deze Joodse geboden:

Er is een gebod voor besnijdenis (circumcisie), maar niemand vindt hierover een uitleg in de “Geschreven Torah” over hoe, waar en wat besnijdenis nu daadwerkelijk inhoudt. Ook is er een verbod over “werken” op Sjabbat, maar er is geen definitie over wat de verboden taken (werk) zijn. Er zijn geboden over de franjes aan een vierhoekig kledingstuk, en phylacteries geplaatst op hand en hoofd, maar is er geen uitleg over hoe deze gemaakt moeten worden of gedragen. Er is ook een mandaat dat ritueel slacht geeft over koosjer soorten van dieren die voor Joodse consumptie geschikt zijn, maar er zijn geen instructies over hoe dit zou moeten worden uitgevoerd. In feite staat er in Deut. 12:21, “slachten...zoals Ik [G-d] u heb voorgeschreven,” maar nergens in de “Geschreven Torah” vinden wij de details van dit gebod.

Het is zelfs zo dat de huidige indeling van de Pentateuch in hoofdstukken een erg late (middeleeuws en niet Joods) uitvinding is. Inderdaad deze hoofdstukken indeling is inconsistent met de actuele tekst. Het feit dat deze indeling universeel geaccepteerd wordt is niet meer dan een praktisch gemak voor referentie doelen. Nog is de originele tekst te vinden in de Torah rollen, en is verdeeld in alleen twee soorten secties of paragrafen, maar zonder enige geschreven punctuatie tot de gescheiden 5845 verzen van het een en ander. Ook bestaat de Hebreeuwse tekst uit alleen medeklinkers; er zijn geen geschreven klinkers. Woorden zonder klinker zijn duidelijk dubbelzinnig; ze kunnen worden gelezen in veel verschillende manieren en bij elkaar verschillende bedoelingen.⁹

Het is zo dat zelfs met de acceptatie van het Mozaïsch origineel van de Torah, de geschreven Hebreeuwse tekst voor ons bij elkaar niet samen te vatten is. Aan de andere kant, de Torah is altijd de primaire tekst voor het weten en praktiseren van G-ds instructies vanaf de dagen van compositie, en het is duidelijk dat het Joodse volk geïnformeerd had moeten zijn over hoe je de tekst moet lezen, de bedoelingen van de

⁹ In deze context zie *Kuzary* III:28-38 voor Rabbi Judah Halevi's weerleggingen van de Karaïten, een sekte waar wordt geclaimd (zoals de Sadduceeën voor hen) alleen de “Geschreven Torah” te herkennen. Hij legt de inconsistenties en zelf contradicties van hun positie, de onvermijdbare afhankelijkheid van traditie.

uitdrukkingen en zijn voorschriften. Hoe kan dat? Door een mondelinge traditie!¹⁰ Deze traditie was geopenbaard aan Mozes en door hem aan Israëlieten gegeven, en daarna doorgegeven van generatie naar generatie.¹¹ Dit wordt de Orale Torah genoemd, en het was specifiek niet vastgelegd in de geschreven teksten, maar veel later in de Talmoedische en Midrasjische geschriften.¹²

De “Mondelinge Torah” bevat de specifieke uitleg van de “Schriftelijke Torah”. Omdat in werkelijkheid, de Torah de G-ddelijke wijsheid is, weerspiegelt het de oneindigheid van G-d: “Langer dan de aarde is zijn maat, hij is breder dan de zee” (Job 11:9). De leringen en betekenissen hieruit zijn ontelbaar, variërend van de traditionele eenvoudige betekenis van de feitelijke tekst naar de meest diepgaande mystieke inzichten. Bovendien, de leringen van de Torah zijn van toepassing op alle omstandigheden en condities, te allen tijde en in alle plaatsen. Zo zou het onmogelijk zijn om deze oneindigheid te bevatten in een eindige depositaris. De Eeuwige openbaarde aan Mozes een set van regels voor een geldige hermeneutische interpretatie, om legitieme

¹⁰ Zie ook *Kuzary* III:64-74 (als ook de referentie in de voorgaande notitie).

¹¹ Zie Rambam, introductie op zijn *Commentary on de Mishnah* en zijn *Mishneh Torah*.

¹² Een serie teksten discussiëren de redenen voor de G-ddelijke Injunctie om ervoor te zorgen dat dit een orale traditie blijft. D.w.z. Rambam, *Guide for the Perplexed* I: begin van hoofdstuk 71. De historische omslag van uiteindelijk het omzetten van de Mondelinge Torah in schrift (de Talmoed) was een benodigheden van de drastische sociale veranderingen na de vernietiging van de Tweede Tempel en de verstrooiing van Israël. Het werd moeilijk voor de Torah geleerden om te focussen en alleen op het geheugen en uitzending vertrouwen, en er was een serieus gevaar dat de traditie gestoord en vergeten zou worden: “De hoeveelheid discipelen bleef krimpen, en nieuwe calamiteiten gebeurden, de Romeinse overheid bleef groeien in de wereld, en werd steeds sterker, en de Israëlieten dwaalden en werden verspreid over de wereld. Hij [Rabbi Yehudah de Prins] maakte een [hoogwaardig bewaard gebleven] werk [de *Mishnah*] voor iedereen toegankelijk, zodat zij in staat waren om het snel te studeren en [met een flink aantal details] niet zal worden vergeten” (Rambam, introductie naar zijn *Mishneh Torah*). Door de doorgaande verslechtering van sociale omstandigheden werd het maken van Talmoed nodig, en later de Rabbijnse commentaren en codificaties, zodat het begrip in de Mondelinge Torah bewaard blijft voor een groot aantal generaties van Joden.

conclusies te trekken van de vastgestelde beginselen. Deze regels liggen ten grondslag aan de Rabbijnse analyse en besprekingen in de Talmoed en latere geschriften die verklaren dat praktische codificatie en uitspraken in overeenstemming zijn met G-d's wil.

De Talmoed herinnert aan een scherpe anekdote om de betekenis te illustreren van het belang en centrum van de traditie bekend als de "Mondelinge Torah":

Een niet-Jood kwam naar de beroemde geleerde Hillel, en was overtuigd dat hij alleen zou kunnen geloven in de "Geschreven Torah", en wees a priori de "Mondelinge Torah" af. Hillel accepteerde geduldig de uitdaging en leerde hem de letters van het Hebreeuwse alfabet: "Dit is een Aleph, dit is een Bet, dit is een Gimmel, dit is een Dalet." enzovoort. De volgende dag leerde hij hem de letters in omgekeerde volgorde. De leerling protesteerde: "Dit is niet wat je me gisteren leerde!" Hillel antwoordde:

"Natuurlijk moet je vertrouwen op mij om de waarheid te leren kennen, zo ook zou je op mij moeten vertrouwen betreffende de Mondelinge Torah".¹³

In het kort de "Geschreven Torah" en de "Mondelinge Torah" zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Er is een totale onderlinge afhankelijkheid tussen hen. Dit beïnvloedt niet alleen Joodse Torah wet en praktijk, maar ook de Torah's Noachiede Code.

In de "Geschreven Torah" zijn er slechts drie expliciete verzen met voorschriften gericht aan Noach en zijn nakomelingen: Genesis 9:4-6. Zelfs deze drie vereisen de traditionele interpretatie voor hun precieze betekenis. Zonder de "Mondelinge Torah" traditie, is het gelijk onmogelijk om een Codex van de universele voorschriften met betrekking tot de niet-Joden.¹⁴

Om precies te zijn, zijn de voorschriften van de Noachiede Code, aan de oppervlakte, vanzelfsprekende principes die nodig zijn voor passend (d.w.z. beschaafd) gedrag. Gezond verstand zou voldoende moeten zijn om naleving van deze principes te volgen. Elke rationeel persoon zal gemakkelijk hebben toegeven dat moord, diefstal, illegale seksuele relaties, en het ontbreken van een gezaghebbend rechtssysteem, enzovoort, schadelijk zijn voor de menselijke overleving. Het is onmogelijk om een samenleving te baseren op

¹³ Traktaat *Shabbat* 31a.

¹⁴ Zie ook *Kuzary* III:73.

anarchie, met alle mensen die handelen zoals ze willen. Dus van oudsher (in plaatsen waar de Noachiede Code werd vergeten) hadden alle groepen van mensen, van de meest primitieve tot de meest beschaafde, enkele juridische codes van regels, een gedefinieerd aanvaardbaar en geaccepteerd gedrag voor intern bestuur.

Deze door de mens gemaakte systemen, echter, waren en zijn niet meer dan geschikte sociale contracten om voor zelfbehoud te voorzien. Individuen en maatschappijen die deze systemen dopteren zijn inderdaad wijs, want zij dienen praktische of utilitariaanse doeleinden. Ze hebben echter geen blijvende moraliteit en hebben echter geen ware religieuze betekenis.

Dit dan is de inhoud van de uitspraak van Rambam (Maimonides) boven geciteerd om ons thema te introduceren. Vroomheid, inkeer, rechtvaardigheid, en beloning in het hiernamaals zijn religieuze begrippen. Ze hebben alleen betekenis in een religieuze context.

Het idee van de Noachiede Code per se, is dat de erkenning van de “Geschreven Torah” het onafscheidelijke uitvloeiende van de traditie is, die “Mondelinge Torah” genoemd wordt. Zonder deze is er geen authentieke Noachiede Code. Zonder de fundering van een ferm geloof in de openbaring bij de berg Sinaï van en de geschreven tekst van de Torah, en door de authentieke traditie van uitleggen, is er geen code die een ware morele of religieuze systeem voor de Mensheid beschrijft. Correcte naleving en begrip van de details in de Noachiede opdrachten veronderstelt impliciet de acceptatie van de “Geschreven Torah” en de “Mondelinge Torah”.¹⁵

¹⁵ *Opmerking:* er was een keten van verzending van de Mondelinge Torah na de openbaring op de berg Sinaï, met een grote spiritueel leider en geleerde in elke generatie dat zou leiden tot een hof aan wie hij de Mondelinge Torah leert. Bovendien onderwezen zij en hun duizenden discipelen de Torah aan de Joodse mensen in elke generatie. (Zie Rambam's Inleiding aan zijn *Mishneh Torah*.)

Deze leiders die zorgden voor de overdracht van de Orale Torah waren:

Van de EEUWIGE G-d aan:

- (1) Mozes onze leraar, de grootste van alle profeten
- (2) Joshua, samen met Elazar (zoon van Aaron)
- (3) Pinechas (of Pinchas, zoon van Elazar en hogepriester)
- (4) Eli de rechter en hogepriester
- (5) Samuel de profeet
- (6) koning David
- (7) Ahiyah de profeet
- (8) Elia de profeet
- (9) Elisha de profeet
- (10) Yehoyada de hogepriester
- (11) Zehariah de profeet
- (12) Hosea de profeet
- (13) Amos de profeet
- (14) Jesaja de profeet
- (15) Micah de profeet
- (16) Joel de profeet
- (17) Nahum de profeet
- (18) Habakuk de profeet
- (19) Sefanja de profeet
- (20) Jeremia de profeet
- (21) Baruch de Schrijver
- (22) Ezra de Schrijver, wiens hof bestond uit the Profeten Haggai, Zacharia, Maleachi en Daniel, en ook Chananiah, Mishael, Azariah, Nehemia, Mordechai, Zebravel en Shimon de rechtvaardige.
- (23) Shimon de Rechtvaardige, Hogepriester en Geleerde
- (24-34) De belangrijkste ontvangers van de gesproken Torah in de opvolgende 11 generaties zijn geregistreerd, bijvoorbeeld, door de Rambam in zijn *Introduction to the Mishneh Torah*.
- (35) In generatie 35, Rabbi Yehudah de Prins, een directe patrilineair afstammeling van koning David, schreef de Mondelinge Torah in een briljante verkorte vorm, genoemd de boeken van *Mishnah*, voor wijdverspreide openbare gebruik. Vóór deze tijd, de profeten en wijzen die in elke generatie de Mondelinge Torah ontvingen hielden privé notities bij over wat zij leerden als mondelinge lessen van hun docenten. In de woorden van Rambam: "Hij (Rabbi Yehudah) verzamelde alle tradities, alle uitvaardigingen, en alle uitleg en interpretaties die waren gehoord van Mozes

of die waren afgeleid door het hof (profeten en geleerden) van alle generaties in alle aangelegenheden van de Torah. En hij schreef het boek van de *Mishnah* over hun allemaal. En hij leerde het in het openbaar, en het werd bekend bij alle Israëlieten; iedereen schreef het op en leerde het overal, zodat de mondelinge wet niet zou worden vergeten uit Israël. " Zie ook voetnoot 13 hierboven voor de maatschappelijke uitdagingen die Rabbi Yehudah ondernam om de Mondelinge Torah te behouden.

(36-39) In de 36e generatie, Rabbi Yochanan schreef de Jerusalem Talmoed in het land van Israël ongeveer 300 jaar na de vernietiging van de 2^e Tempel. In de 39e generatie (100 jaar later), de geleerde Rav Ashe schreef de Babylonische Talmoed.

Deze bekende historische opeenvolging bewijst dat Mondelinge Torah, als samengevoegd in de *Mishnah* en de Talmoed, was dus mondeling door gegeven van de ene leidende geleerde naar de andere, in een nooit onderbroken keten, voortdurend bestudeerd door honderd duizenden Joden in elke generatie, en dat de conclusies in deze en andere boeken van de mondelinge Torah de woorden van G-d zijn. En dit was de Mondelinge Torah gegeven door Mozes op de berg Sinaï. (Zie Rambam, *loc. cit.*)